

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กลุ่มจิตต์ พลายเวช. หนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เน็ญการพิมพ์, 2526.
- กิ่งแก้ว อັถถากกร. คติชนวิทยา. กรุงเทพมหานคร: หน่วยศึกษานินเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2513.
- กิตติยวดี ญูชื้อ. นิทานกับเครื่องประกอบ. กลวิธีสอนจริยศึกษาและการสอดแทรกคุณธรรมในการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: 2527.
- กุหลาบ มลลิกะมาส. คติชาวบ้าน. กรุงเทพมหานคร: สมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทย, 2516.
- จ้อย นันทิวชิรินทร์, ม.ล. เพื่อตรนรวบรวมบทความสำหรับผู้รักเด็ก ครู และบรรณารักษ์ผู้ให้บริการแก่เด็ก. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และอักษรศาสตร์ จฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- จิราภรณ์ สีหวงค์. ความสนใจของเด็กในการรับฟังรายการวิทยุที่จัดขึ้นเพื่อเด็ก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- ฉวีวรรณ กินาวงค์. การศึกษาเด็ก. พิมพ์โลก: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2526.
- ฉัตรชัย ศุภกาญจน์. การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก. นครศรีธรรมราช: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ วิทยาลัยครุศรีธรรมราช, 2523.
- ชุติมา ลัจจันนท์. หนังสือเพื่อลูก. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น, 2529.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. ภาษาไทย. อนุสารประกอบหลักสูตรประถมศึกษา ชุดที่ 2 ประโยคประถมศึกษาตอนปลาย. พระนคร: โรงพิมพ์ครูสภา, 2515.
- ทวิรัสมิ์ ธนาคม. พัฒนาการเด็ก. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สมาคมคหเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์, 2525.
- ทองต่อ กล้วยไม้ ณ ออยุธยา. ศิลปะในการฟัง. วิทยาสาร 27 (15 พฤษภาคม 2519) : 16 - 19.
- นินสา ชูโต และกลุ่มจิตต์ พลายเวช. สภาพและแนวโน้มหนังสือเด็ก. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ, 2527.
- บันลือ พฤษะวัน. วรรณกรรมกับเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2521.

- บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สามเจริญพานิช, 2531.
- ปฏิพัทธ์ กระแสอินทร์. อิทธิพลของภาพยนตร์โทรทัศน์ต่อพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2509.
- ประมุข กอปรสิริพันธ์. วรรณกรรมสำหรับเด็ก. กรุงเทพมหานคร: โชคชัยการพิมพ์, 2525.
- เผชิญ สังข์น้อย. การศึกษาผลการเรียนรู้ และความคงทนในการจำจากการเรียนด้วยหนังสือการ์ตูนที่ดำเนินเรื่องโดยตัวเอกที่นักเรียนชอบแตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- พริ้มเพรา นิตมร. ผลการใช้หนังสือภาพที่มีตัวละครเป็นสัตว์กับหนังสือภาพที่มีตัวละครเป็นคนต่อคุณธรรมความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของผู้อ่าน 2 กลุ่มอายุ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- แมนมาส ขวลิต. การเล่านิทาน. วารสารห้องสมุด 1 (เมษายน - มิถุนายน 2500): 30-38.
- รัฐจวน อินทรกำแหง. วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดวงกมล, 2517.
- _____ . วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดวงกมล, 2520.
- รัตนา ศิริพานิช. ความเข้าใจในการฟังและผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษาไทยกลางในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และภาษามลายูในจังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยศึกษาศาสตร์ ประสานมิตร, 2507.
- รัตนพร ชังธาดา. หนังสือสำหรับเด็ก. มหาสารคาม: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2531.
- ละเมียด อนุกุลเพ็ชรเกษม. การเล่านิทาน. วิทยาสาร 22 (8 กุมภาพันธ์ 2514): 9, 57-58.
- วิชาการ, กรม, กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521. เล่มที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา, 2521.

- วิชาการ, กรม, กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ครุสภา, 2521.
- วิเชียร วงษ์ชมภ. การศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนจรรยาศึกษาโดยใช้หนังสือการ์ตูนที่มี
ตัวเดินเรื่องที่นักเรียนรู้จักและไม่รู้จัก. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- วิลเลียม พี. ฟุลเลอร์ และ อังกร จันทวานิช. รายงานการวิจัยประสิทธิภาพโรงเรียน
ประถมศึกษา เรื่อง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิผลทางการเรียนของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษา. สำนักนายกรัฐมนตรี, สำนักงานคณะกรรมการการ
ศึกษาแห่งชาติ, กระทรวงมหาดไทย, กระทรวงศึกษาธิการ, 2519.
- ศศิธร ชันติธรากร. พัฒนาการของความสามารถในการฟังและความสามารถในการอ่าน
ของนักเรียนในระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.
- สุขม เฉลยทรัพย์. การส่งเสริมการอ่าน. ออยุธยา: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะวิชา
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาสงครณ, 2529.
- สุปราณี นฤติการณ. เรื่องการฟัง. เอกสารประกอบการบรรยายวิชาภาษาไทย 3 แผนก
วิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ ภาคต้น ปีการศึกษา 2531. (อัดสำเนา)
- สุมาลี สังข์ศรี. ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับสภาพแวดล้อมทางบ้านของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา 6. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
- สุวรรณา เกียรติกรเพ็ชร. ศิลปะการใช้ภาษา. ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา กรมวิชาการ.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ครุสภา, 2517.
- หทัย ตันหยง. การผลิตหนังสือสำหรับเด็ก. นิตยสาร: แผนกเอกสารและการพิมพ์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นิตยสาร, 2525.

ภาษาอังกฤษ

- Arbuthnot, M.H. and Sutherland, Z. Children and books. 4th ed. .
London : Scott-Foresman, 1976.
- Balogh, Losseph K. Television-viewing habits of high school boys.
Education Research. July (1959) : 60-71.
- Bauer, C.F. Handbook for storytelling. Chicago : American Library
Association, 1977.
- Burns, Paul C., Broman, Betty L., and Lowe Wantling, Alberta L.
The language arts in childhood education. Chicago : Rand
McNally & Company, 1971.
- Clark, Willis N. Boys and girls : are there significant ability
and achievement difference ? The Journal of Educational
Research. 54(February 1961) : 205.
- Con, Louis Thornton. Defining listening levels of comprehensions
based on reading levels comprehension of average children
in grades 5,6,7 and 8. Dissertation Abstracts International.
35 (March 1975) : 7179A.
- Dakin, Julian. The language laboratory and language learning.
London : Longman Group Ltd.. 1973.
- Dale, Edgar. Audio-visual methods in teaching. 3rd ed. New York :
Dryden Press, 1969.
- Ebel, Robert L. Encyclopedia of Educational Research. New York :
Macmillan, 1969.
- Furness, E.L. A remedial and developmental program in listening.
Elementary English. 32(December 1955) : 525-532.
- Glenn, W. Thompson. Children's acceptance of television advertising
and relation of televiewing to school. Journal of
Educational Research. 4(December 1964) : 171-174.

- Green, Harry A., and Petty, Walter T. Developing language skills in the elementary schools. Boston : Allyn and Bacon, Inc., 1971.
- Halliday, M.A.K. Language as social semiotic : the social interpretation of language and meaning. London : Edward Arnold Ltd., 1978.
- Handelsman, Mary Crutchfield. Effect of imposed background noise on listening comprehension of primary children. Dissertation Abstracts International. 38(April 1978) : 5860A.
- Holland, John L. The prediction of college grade from personality and aptitude variables. The Journal of Education Psychology 51 (July 1960): 245-254.
- Hollow, Mary Kevin. Listening comprehension at the intermediate grade level. Elementary School Journal. 56 (December 1955) : 158-161.
- Huck, Charlotte S. and Kuhn, Doris Y. Children's literature in the elementary school. New York : Holt Rinehart and Watson, 1977.
- Jones, Anthony, and Buttrey, June. Children and stories. Oxford : Basil Blackwell, 1970.
- Kennedy, Larry D. Teaching the elementary language arts. New York : Harper & Row Publishers, 1975.
- Leng, Ivon John. Children in the library. Liandysul : Gomerian Press, 1965.
- Lyle, Jack and Hoffman, Heidi, R. Children's use of television and other media. in Television and social behavior : television in day-to day life : patterns of use. pp.129-256. Edited by Eli A. Rubinstein, George A. Comstock and John P. Murray. Rockville, Maryland : U.S. Department of Health, Education and Nelfare, 1972.

- Mackey, William F. Language teaching analysis. London : Longman Group Limited, 1965.
- Marcus, Marie. Diagnostic teaching of the language arts. New York : John Wisley and Sons, Inc., 1977.
- Morris, Alton C. Fundamental of listening. in College English. pp. 700-705. Edited by Alton C. Morris and Others. New York : Harcourt, Brace & World, Inc., 1964.
- Morris E. Cuber. Psychological foundations of education. New York : Holt Rinehart and Winston, 1960.
- Murphy, William C. A study of the relationship between listening ability and high school grades in four majors academic areas. Dissertation Abstracts. 23(April 1963) 3693.
- Price, Lucian. Dialogues of Affred. Boston : Little Brown, 1954.
- Rankin, Paul T. The importance of listening ability. English Journal. (October 1982) : 523-630.
- Rivers, Wilga M. Teaching foreign language skills. Chicago : University of Chicago Press, 1968.
- _____, Wilga M., and Temperley, Mary S. A practical guide to the teaching of English as a second or foreign language. New York : Oxford University Press, 1978.
- _____, Wilga M. Hearing and comprehending. English Teaching Forum. (October 1980) : 8-16.
- Ross, E.S. The lost-half hour : a collection of stories. New York : Harcourt, Brace & World, 1963.
- Schramm, Wilbur, Nelson, Lyle M. and Betham, Meret. Bold experiment: the story of educational televison in American Samoa. Standford, California : Standford University Press, 1961.
- Silverstone, David M. Learning and tape teaching. Audio-Visual Instruction. 13(October 1968) : 871-873.
- Stammer, John D. Target : the basics of listening. Language Arts. 54(March 1977) : 262-265.

- Stein, Aletha Huston and Freiedrich, Lynett Kohn. Impact of television and children and youth. Chicago : The University of Chicago Press, 1975.
- Valette, Rebecca M. and Disick Renee S. Modern language performance objectives and individualization : a handbook. New York : Harcourt Brace Jovanovich, Inc., 1972.
- Wagner, J.A. Children's literature through storytelling. 2nd ed. Iowa : Wm. C. Brown Company Publisher, 1971.
- Whitehead, R. Children's literature : strategies of teaching. New Jersey : Prentice-Hall, Inc., 1968.
- Widdowson, H.G. Teaching language as communications. Oxford : Oxford University Press, 1978.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสำรวจข้อมูลเบื้องต้น

1. แบบสำรวจชนิดของสัตว์ที่เด็กคุ้นเคยและไม่คุ้นเคย
2. แบบสำรวจลักษณะผู้เรียน

แบบสำรวจข้อมูลส่วนตัวนักเรียน

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....
โรงเรียน.....เพศ.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย / ลงใน ที่ตรงตามความเป็นจริง

1. นักเรียนชมรายการโทรทัศน์วันละกี่ชั่วโมง

ไม่ได้ชมเลย

1 ชั่วโมง

2 ชั่วโมง

3 ชั่วโมง

4 ชั่วโมง

5 ชั่วโมงขึ้นไป

แบบสำรวจเกี่ยวกับสัตว์ที่นักเรียนคุ้นเคยและไม่คุ้นเคย

คำชี้แจง ต่อไปนี้เป็นชื่อสัตว์ชนิดต่าง ๆ ให้นักเรียนเลือกสัตว์ที่นักเรียนรู้จักและคุ้นเคยดีที่สุดจำนวน 5 ชนิด และเลือกสัตว์ที่นักเรียนไม่รู้จักและคุ้นเคยจำนวน 5 ชนิด โดยเขียนลงในช่องว่างด้านล่างตามลำดับ

ลิง	กระต่าย	เม่น	แมว	สุนัข	เสือ
ช้าง	ยีราฟ	มิงค์	วัว	ควาย	ม้า
สมเสร็จ	ตุ่น	กูปรี	ตะกวด	บีเวอร์	หมู
แรด	หมี	ฟ็อกซ์	ไก่	สิงโต	กวาง
ชะมด	ละมั่ง	ชะนี	กระจก	แพะ	แกะ
ลา	ฮิปโปโปเตมัส				

สัตว์ที่นักเรียนรู้จักและคุ้นเคย	สัตว์ที่นักเรียนไม่รู้จักและคุ้นเคย
1.	1. ....
2.	2. ....
3.	3. ....
4.	4. ....
5.	5. ....

ภาคผนวก ข
บทนิทานในการวิจัย

1. สัตว์คันเคย
2. สัตว์ไม่คันเคย

บทนิทานเรื่อง

ผู้กลับใจ

(1)

- ดนตรี.....
- บรรยาย ... เหมียว เป็นลูกแมวตัวหนึ่งมีนิสัยขี้เกียจมากเอาแต่กิน นอนและเที่ยวเล่น เท่านั้นไม่เคยช่วยพ่อแม่ทำงานใดๆเลย ทั้งที่พ่อแม่คอยว่ากล่าวตักเตือน อยู่เสมอ เหมียวก็ไม่เคยเชื่อฟัง ทำให้รูปร่างของเหมียวอ้วนใหญ่จนน่าเกลียด
- ... เหมียว มักจะไปเล่นดิน เล่นทราย แล้วไม่อาบน้ำทำให้เนื้อตัวสกปรกมอมแมม และมีกลิ่นเหม็นติดตัวตลอดเวลา
- ... วันหนึ่ง เหมียวกลับมาบ้านด้วยสภาพเนื้อตัวที่สกปรกมอมแมมอีกเช่นเคย เมื่อพ่อแม่ของเหมียวเห็นดังนั้น จึงได้เรียกเหมียวมาว่ากล่าวตักเตือน เหมือนทุกครั้ง
- พ่อ เหมียว ไปเล่นดินเล่นทรายมาอีกแล้ว เนื้อตัวสกปรกไปหมด
- แม่ ไปอาบน้ำชำระร่างกายให้สะอาดก่อนสิ เพราะถ้าร่างกายสกปรกจะทำให้เป็นโรคต่างๆได้ง่ายนะ
- พ่อ ถ้าเนื้อตัวเราสกปรกมอมแมมอย่างนี้ จะทำให้มีแต่คนรังเกียจ ไม่มีใครอยากเข้าใกล้ และเล่นกับเราหรอก
- บรรยาย ... เมื่อพ่อแม่กล่าวตักเตือนแล้ว แทนที่เหมียวจะเชื่อฟัง กลับพูดขึ้นว่า
- เหมียว ไม่เห็นเป็นอะไรเลย ไม่มีใครเล่นกับเรา เราก็เล่นคนเดียวก็ได้ ดีซะอีกจะได้ไม่มีใครมาล้อว่า เหมียวเป็นแมวอ้วน แหม ! กลับมาบ้านที่ไรพ่อแม่ชอบบ่นทุกที ออกไปเที่ยวนอกบ้านดีกว่า
- บรรยาย ... พูดจบ เหมียวก็เดินออกจากบ้านไปทันที เหมียวยังไม่รู้ว่าจะไปไหนจึงเดินไปเรื่อย ๆ อย่างไม่รู้จุดหมาย จนกระทั่งหลงทาง ไม่รู้ว่าตัวเองอยู่ ณ ที่ใด
- ... เหมียวตกใจมาก ไม่ว่าจะมองไปทางไหนก็มีแต่ต้นไม้รกเต็มไปด้วยหนาม เหมียวรีบหาทางกลับบ้าน แต่เมื่อยิ่งเดินก็ยิ่งเหนื่อย และหิวมากขึ้นเรื่อยๆ

...เมื่อเดินมาได้อีกสักใหญ่ เหมียวก็เดินต่อไปไม่ไหว จึงหยุดพักเหนื่อยอยู่ที่ไต้ต้นไม้ใหญ่ต้นหนึ่ง ด้วยความเหนื่อย และความหิวทำให้เหมียวหลับอยู่ที่ไต้ต้นไม้นั้น

...บนต้นไม้ต้นนั้นมีบีเวอร์ 2 ตัว อาศัยอยู่ เมื่อบีเวอร์ทั้งสองตัวเห็นเหมียวนอนหลับ จึงคิดแกล้งโดยหักกิ่งไม้ที่มีมดแดงโยนใส่ตัวเหมียว มดแดงก็รุมกัดเหมียวทั่วทั้งตัว เหมียวตกใจตื่นและรู้สึกเจ็บไปทั้งตัว จึงรีบวิ่งหนีไปทันที

...เมื่อวิ่งมาได้สักครู่ เหมียวก็ได้พบกับไก่อป่าตัวหนึ่ง จึงขอความช่วยเหลือทันที

เหมียว ช่วยด้วย! ช่วยเราด้วยเถิด เราโดนมดแดงกัดเจ็บไปทั้งตัวแล้ว
 ไก่อป่า เจ้าไปทำอะไรมาล่ะ ถึงได้โดนมดแดงกัดไปทั้งตัวอย่างนี้
 เหมียว ท่านกรุณาช่วยเอามดแดงออกจากตัวเราให้หมดก่อนเถิดแล้วเราจะเล่าเรื่องให้ฟัง ตอนนี้เราเจ็บไปทั้งตัวแล้ว
 ไก่อป่า ได้สิ เราจะช่วยเอามดแดงออกให้เจ้าก่อน

บรรยาย ...ไก่อปาก็รีบเอามดแดงออกจากตัวของเหมียวจนหมดแล้ว เหมียวจึงเล่าเรื่องราวทั้งหมดให้ไก่อป่าฟังและขอให้ไก่อป่าช่วยพาตนออกจากป่าด้วย

เหมียว ขอบคุณท่านมากนะที่ช่วยเรา แต่เราอยากกลับบ้านท่านช่วยพาเราออกจากป่านี้ได้ไหม

ไก่อป่า เรื่องนี้เราช่วยเจ้าไม่ได้หรอกนะ เพราะเราเองก็ไม่เคยออกจากป่านี้เหมือนกัน เจ้าไปหาคนอื่นที่เขารู้ทางดีกว่า เราจะรีบกลับไปหาแม่กับแม่ของเราก่อน ขอให้เจ้าโชคดีนะ

บรรยาย ...แล้วไก่อปาก็จากไป เหมียวจึงออกเดินทางต่อไป ซึ่งตัวเองก็ไม่รู้ว่าจะเดินไปที่ใด

...ขณะนั้นเองก็มีลูกกระต่ายสีขาว เนื้อตัวสะอาดน่ารักเดินผ่านมา เหมียวดีใจมากจึงรีบเข้าไปหากกระต่าย แล้วถามว่า

เหมียว เจ้ากระต่าย เราหลงเข้ามาในป่านี้หาทางออกไม่ได้ เจ้ารู้จักทางออกจากป่านี้หรือเปล่า ช่วยบอกทางให้เราหน่อยสิ

- กระต่าย เราไม่รู้จักทางออกจากป่าหรอกนะ เพราะพ่อกับแม่สั่งไว้ว่า ให้วิ่งเล่น บริเวณใกล้ๆนี้เท่านั้น
- เหมียว แล้วพ่อกับแม่ของเจ้าอยู่ที่ไหนละ ช่วยพาเราไปหาหน่อยสิ บางทีพ่อกับแม่ของเจ้าอาจจะบอกเราได้
- กระต่าย ก็ได้ เราจะพาท่านไปพบพ่อกับแม่ของเรา ตามเรามาสิ
- บรรยาย ... เหมียวดีใจมากเพราะคิดว่าจะมีผู้บอกทางออกจากป่านี้ จึงเดินตามเจ้ากระต่ายไป และในระหว่างที่เดินไปนั้นเหมียวสังเกตเห็นว่าร่างกายของเจ้ากระต่ายนั้น สะอาดสวยงาม ขาวน่่ารักมาก จึงพูดกับกระต่ายว่า
- เหมียว เจ้ากระต่าย ทำไมรูปร่างหน้าตาของเจ้าจึงดูสะอาด สวยงามและน่่ารักจัง
- กระต่าย อ้อ... ที่ร่างกายของเราสะอาด และสวยงามอย่างนี้ก็เพราะว่าเราอาบน้ำชำระร่างกายให้สะอาดหมดจดทุกวันตามที่พ่อกับแม่สอนไว้ละ
- เหมียว แล้วทำไมร่างกายของเจ้าจึงไม่อ้วนตึ๊ตึ๊เหมือนเราล่ะ
- กระต่าย เรื่องนี้พ่อกับแม่บอกว่า การที่เราเลือกกินแต่อาหารที่ดี มีประโยชน์และกินให้พอเหมาะกับร่างกายของเรา และรู้จักออกกำลังกายให้ร่างกายแข็งแรงอยู่เสมอ ก็จะทำให้ร่างกายของเราสมส่วน สวยงาม
- เหมียว ถ้าเราออกจากป่านี้ได้แล้ว เราจะต้องทำตัวให้เหมือนกับเจ้าบ้าง เพราะว่าเราจะได้มีรูปร่างสะอาด สวยงาม และไม่อ้วนเหมือนทุกวันนี้
- บรรยาย ... เมื่อกระต่ายพาเหมียวเดินมาถึงที่อยู่และพบกับพ่อแม่ของตนแล้ว เหมียวก็เล่าเรื่องที่ตนเองหลงทางมา และขอให้พ่อแม่ของกระต่ายช่วยบอกทางที่จะกลับบ้านของตนเอง
- เหมียว ท่านทั้งสองช่วยบอกทางให้แก่เราด้วยเถิด เราคิดถึงพ่อกับแม่มาก ป่านนี้ท่านทั้งสองคงคอยเราอยู่ด้วยความเป็นห่วงแน่ๆเลย
- พ่อกระต่าย เราเองก็ไม่เคยออกไปนอกป่านี้เช่นกัน คงพาเจ้าไปไม่ได้หรอกนะ
- แม่กระต่าย เอาอย่างนี้สิ เจ้าจงไปหาช่างใจดีที่อยู่ในถ้ำใกล้ๆกันนี้สิ เพราะเขาเคยออกไปเที่ยวนอกป่านี้เป็นประจำ เขาคงจะบอกเจ้าได้แน่ๆ

- พ่อกระต่าย   จริงซึนะ เราลืมนไป เตียวให้เจ้ากระต่ายพาเจ้าไปพบข้างใจดีก็แล้วกัน
กระต่าย   ได้จ๊ะพ่อ
- เหมียว   ขอบคุณท่านทั้งสองมากที่ช่วยแนะนำให้ เราจะรีบไปพบข้างใจดีเดี๋ยวนี้เลย
                  ไปกันเถอะกระต่าย
- บรรยาย   ...แล้วเจ้ากระต่ายก็พาเหมียวไปยังถ้ำของข้างใจดี เมื่อไปถึงก็พบกับข้าง
                  และเล่าเรื่องที่มาขอความช่วยเหลือ ข้างใจดีสงสารจึงตกลงที่จะพาเหมียว
                  ไปส่งออกจากป่านี้ เหมียวดีใจมากที่จะได้กลับบ้าน และไม่ลืมที่จะกล่าว
                  ขอบคุณเจ้ากระต่าย
- เหมียว   เจ้ากระต่ายเราขอบใจเจ้ามากนะ ถ้าไม่ได้เจ้าเราคงหลงอยู่ในป่าแห่งนี้
                  และอดตายแน่เลย
- กระต่าย   ไม่เป็นไร เราเป็นสัตว์เหมือนกัน มีอะไรที่เราจะช่วยเหลือกันได้ก็ควรจะ
                  ช่วยกันไว้
- เหมียว   เจ้าข้างใจดีใจดีจริงๆ กลับไปที่บ้านเราจะต้องเล่าเรื่องทั้งหมด ให้พ่อ
                  กับแม่ของเราฟัง และจะปฏิบัติตัวให้เหมือนกับเจ้า จะอาบน้ำทุกวัน เลือกกิน
                  อาหารที่ดีมีประโยชน์ และจะหมั่นออกกำลังกายให้แข็งแรงอยู่เสมอ
- กระต่าย   ขอให้โชคดีนะ
- เหมียว   ลาก่อนนะกระต่าย ถ้ามีโอกาสเราจะให้พ่อกับแม่พามาเยี่ยมเจ้าอีก
ข้างใจดี   เรารีบไปกันเถอะ เตียวจะมิดเสียก่อน และพ่อกับแม่ของเจ้าคงจะเป็น
                  ห่วงมาก
- บรรยาย   ...แล้วข้างใจดีก็พาเหมียวมาส่งที่ชายป่า และชี้บอกทางกลับบ้านให้เหมียว
                  เหมียวจึงกล่าวขอบคุณข้างใจดีที่พามาส่ง แล้วรีบเดินทางกลับบ้านทันที แต่
                  ก่อนที่จะถึงบ้านเหมียวเดินผ่านลธระน้ำแห่งหนึ่ง จึงแวะลงไปที่ริมลธระซึ่งมี
                  น้ำใสมาก เพื่อจะกินน้ำ เหมียวเห็นเงาของตนเอง ที่มีรูปร่างอ้วน เนื้อตัว
                  สกปรกมอมแมม ทำให้นึกถึงคำพูดของกระต่าย เหมียวจึงลงไปอาบน้ำชำระ
                  ร่างกายจนสะอาดหมดจด เมื่อขึ้นมาจากน้ำแล้วก็รู้สึกสดชื่น สบายตัวเป็น
                  อย่างมาก
- ...ดังนั้น เหมียวจึงรีบเดินกลับไปบ้าน ปรากฏว่าเมื่อถึงบ้าน พ่อกับแม่ซึ่ง
                  กำลังคอยเหมียวอยู่ด้วยความเป็นห่วง เมื่อเห็นเหมียวกลับมา และมีสภาพ
                  ร่างกายที่สะอาดหมดจด ก็ดีใจมากจึงถามเรื่องราวจากเหมียว และเหมียว

ก็เล่าเรื่องราวทั้งหมดให้พ่อกับแม่ฟัง

... เมื่อพ่อกับแม่รู้เรื่องที่เกิดขึ้นทั้งหมดแล้ว ก็ดีใจมากและกล่าวกับเหมียวว่า

พ่อ

โชคดีนะที่ลูกไปพบผู้ที่จิตใจดีงาม ลูกจึงปลอดภัยกลับมา

แม่

อีกอย่างหนึ่งที่ลูกทำดีก็คือ การที่ลูกรู้จักขอบคุณผู้ที่ให้ความช่วยเหลือ และ
นึกถึงพระคุณของเขาเหล่านั้น

เหมียว

ต่อไปนี้ เหมียวก็จะทำตัวเป็นลูกที่ดีของพ่อกับแม่ จะเชื่อฟังคำกล่าวตักเตือน
ของพ่อแม่ตลอดไป

พ่อ, แม่

ดีมากจะลูก

บรรยาย

... หลังจากนั้นเป็นต้นมา เหมียวก็ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพ่อแม่เสมอมา
ตอนนี้เหมียวเป็นลูกแมวตัวใหม่ที่ไม่อ้วน ไม่สกปรกมอมแมม แต่เป็นลูกต้นที่
หน้าตาสดใส ร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง ทำให้พ่อแม่และเพื่อนๆรักและเอ็นดู
โดยทั่วกัน

ดนตรี

.....

บทนิทานเรื่อง

ผู้กลับใจ

(2)

คนตรี.....

บรรยาย ...แต่้ม เป็นลูกต้นตัวหนึ่งมีนิสัยขี้เกียจมาก เอาแต่กิน นอนและเที่ยวเล่น เท่านั้นไม่เคยช่วยพ่อแม่ทำงานใดๆเลย ทั้งที่พ่อกับแม่คอยว่ากล่าวตักเตือน อยู่เสมอ แต่้มก็ไม่เคยเชื่อฟัง ทำให้รูปร่างของแต่้มอ้วนใหญ่จนน่าเกลียด ...แต่้ม มักจะไปเล่นดิน เล่นทราย แล้วไม่อาบน้ำทำให้เนื้อตัวสกปรก มอมแมม และมีกลิ่นเหม็นติดตัวตลอดเวลา ...วันหนึ่ง แต่้มกลับบ้านด้วยสภาพเนื้อตัวที่สกปรกมอมแมมอีกเช่นเคย เมื่อ พ่อกับแม่ของแต่้มเห็นดังนั้นจึงได้เรียกแต่้มมาว่ากล่าวตักเตือนเหมือนทุกครั้ง

พ่อ แต่้ม ไปเล่นดินเล่นทรายมาอีกแล้ว เนื้อตัวสกปรกไปหมด
แม่ ไปอาบน้ำชำระร่างกายให้สะอาดก่อนสิ เพราะถ้าร่างกายสกปรกจะทำให้ เป็นโรคต่างๆได้ง่ายนะ
พ่อ ถ้าเนื้อตัวเราสกปรกมอมแมมอย่างนี้ จะทำให้มีแต่คนรังเกียจ ไม่มีใครอยาก เข้าใกล้ และเล่นกับเราหรอก

บรรยาย ...เมื่อพ่อกับแม่กล่าวตักเตือนแล้ว แทนที่แต่้มจะเชื่อฟัง กลับพูดขึ้นว่า

แต่้ม ไม่เห็นเป็นอะไรเลย ไม่มีใครเล่นกับเรา เราก็เล่นคนเดียวก็ได้ ดิษะอีก จะได้ไม่มีใครมาล้อว่า แต่้มเป็นต้นอ้วน แหม ! กลับมาบ้านที่ไรพ่อกับแม่ ชอบบ่นทุกที ออกไปเที่ยวนอกบ้านดีกว่า

บรรยาย ...พูดจบ แต่้มก็เดินออกจากบ้านไปทันที แต่้มยังไม่รู้ว่าจะไปไหนจึงเดินไปเรื่อย ๆ อย่างไม่รู้จุดหมาย จนกระทั่งหลงทาง ไม่รู้ว่าตัวเองอยู่ ณ ที่ใด ...แต่้มตกใจมาก ไม่ว่าจะมองไปทางไหนก็มีแต่ต้นไม้รกเต็มไปหมด แต่้มรีบ หาทองกลับบ้าน แต่เมื่อยิ่งเดินก็ยิ่งเหนื่อย และหิวมากขึ้นเรื่อยๆ ...เมื่อเดินมาได้สักพักใหญ่ แต่้มก็เดินต่อไปไม่ไหว จึงหยุดพักเหนื่อยอยู่ที่ใต้ ต้นไม้ใหญ่ต้นหนึ่ง ด้วยความเหนื่อยและความหิวทำให้แต่้มหลับอยู่ที่ใต้ต้นไม้ นั้น ...บนต้นไม้ต้นนั้นมี บีเวอร์ 2 ตัวอาศัยอยู่ เมื่อบีเวอร์ทั้งสองตัวเห็นแต่้ม นอนหลับ จึงคิดแกล้งโดยหักกิ่งไม้ที่มีมดแดงโยนใส่ตัวแต่้ม มดแดงก็รุมกัดแต่้ม ทัวทั้งตัว แต่้มตกใจตื่นและรู้สึกเจ็บไปทั้งตัว จึงรีบวิ่งหนีไปทันที

- ...เมื่อวิ่งมาได้สักครู่ แต้มนักก็ได้พบกับละมั่งตัวหนึ่ง จึงขอความช่วยเหลือทันที
- แต้มนัก ช่วยด้วย! ช่วยเราด้วยเถิด เราโดนมดแดงกัดเจ็บไปทั้งตัวแล้ว
- ละมั่งนัก เจ้าไปทำอะไรมาล่ะ ถึงได้โดนมดแดงกัดไปทั้งตัวอย่างนี้
- แต้มนัก ท่านกรุณาช่วยเอามดแดงออกจากตัวเราให้หมดก่อนเถิดแล้วเราจะเล่าเรื่องให้ฟัง
- ละมั่งนัก ตอนนี้เราเจ็บไปทั้งตัวแล้ว
- ได้สิ เราจะช่วยเอามดแดงออกให้เจ้าก่อน
- บรรยาย ... ละมั่งก็รีบเอามดแดงออกจากตัวของแต้มนักจนหมดแล้วแต้มนักจึงเล่าเรื่องราวทั้งหมดให้ละมั่งฟังและขอให้ละมั่งช่วยพาตนออกจากป่าด้วย
- แต้มนัก ขอขอบคุณมากนะคะที่ช่วยเรา แต่เราอยากกลับบ้านท่านช่วยพาเราออกจากป่านี้ได้ไหม
- ละมั่งนัก เรื่องนี้เราช่วยเจ้าไม่ได้หรอกนะ เพราะเราเองก็ไม่เคยออกจากป่านี้เหมือนกัน เจ้าไปหาคนอื่นที่เขารู้ทางดีกว่า เราจะรีบกลับไปหาพ่อกับแม่ของเราก่อน ขอให้เจ้าโชคดีนะ
- บรรยาย ... แล้วละมั่งก็จากไป แต้มนักจึงออกเดินทางต่อไป ซึ่งตัวเองก็ไม่รู้ว่าจะเดินไปที่ใด
- ... ขณะนั้นเองก็มีลูกมิ่งค์สีขาว เนื้อตัวสะอาดน่ารักเดินผ่านมา แต้มนักดีใจมากจึงรีบเข้าไปหา มิ่งค์ แล้วถามว่า
- แต้มนัก เจ้ามิ่งค์ เราหลงเข้ามาในป่านี้หาทางออกไม่ได้ เจ้ารู้จักทางออกจากป่านี้หรือเปล่า ช่วยบอกทางให้เราหน่อยสิ
- มิ่งค์นัก เราไม่รู้จักทางออกจากป่าหรอกนะ เพราะพ่อกับแม่สั่งไว้ว่า ให้วิ่งเล่นบริเวณใกล้ๆนี้เท่านั้น
- แต้มนัก แล้วพ่อกับแม่ของเจ้าอยู่ที่ไหนล่ะ ช่วยพาเราไปหาหน่อยสิ บางทีพ่อกับแม่ของเจ้าอาจจะบอกเราได้
- มิ่งค์นัก ก็ได้ เราจะพาท่านไปพบพ่อกับแม่ของเรา ตามเรามาสิ

- บรรยาย . . . แต่มีดีใจมากเพราะคิดว่าจะมีผู้บอกทางออกจากป่านี้ จึงเดินตาม
เจ้ามิ่งค์ไป และในระหว่างที่เดินไปนั้นแถมสังเกตเห็นร่างกายของ
เจ้ามิ่งค์นั้น สะอาดสวยงาม ขาวนํ้ารักมาก จึงพูดกับมิ่งค์ว่า
- แถม
มิ่งค์ เจ้ามิ่งค์ ทำไมรูปร่างหน้าตาของเจ้าจึงดูสะอาด สวยงามและนํ้ารักจัง
อ้อ... ที่ร่างกายของเราสะอาด และสวยงามอย่างนี้ก็เพราะว่าเราอาบน้ำ
ชำระร่างกายให้สะอาดหมดจดทุกวันตามที่พ่อกับแม่สอนไว้ละ
- แถม
มิ่งค์ แล้วทำไมร่างกายของเจ้าจึงไม่อ้วนตุ้ตะเหมือนเราละ
เรื่องนี้พ่อกับแม่บอกว่า การที่เราเลือกกินแต่อาหารที่ดี มีประโยชน์และ
กินให้พอเหมาะกับร่างกายของเรา และรู้จักออกกำลังกายให้ร่างกายแข็งแรง
อยู่เสมอ ก็จะทำให้ร่างกายของเราสมส่วน สวยงาม
- แถม ถ้าเราออกจากป่านี้ได้แล้ว เราจะต้องทำตัวให้เหมือนกับเจ้าบ้าง เพราะว่า
เราจะได้มีรูปร่างสะอาด สวยงาม และไม่อ้วนเหมือนทุกวันนี้
- บรรยาย . . . เมื่อมิ่งค์พาแถมเดินมาถึงที่อยู่และพบกับพ่อแม่ของตนแล้ว แถมก็เล่าเรื่อง
ที่ตนเองหลงทางมา และขอให้พ่อของมิ่งค์ช่วยบอกทางที่จะกลับบ้านของ
ตนเอง
- แถม ท่านทั้งสองช่วยบอกทางให้แก่เราด้วยเถิด เราคิดถึงพ่อกับแม่มาก ป่านนี้ท่าน
ทั้งสองคงคอยเราอยู่ด้วยความเป็นห่วงแน่ๆเลย
- พ่อมิ่งค์
แม่มิ่งค์ เราเองก็ไม่เคยออกไปนอกป่านี้เช่นกัน คงพาเจ้าไปไม่ได้หรอกนะ
เอาอย่างนี้สิ เจ้าจงไปหาภูปริใจดีที่อยู่ในถ้ำใกล้ๆกันนี้สิ เพราะเขาเคยออก
ไปเที่ยวนอกป่านี้เป็นประจำ เขาคงจะบอกเจ้าได้แน่ๆ
- พ่อมิ่งค์
มิ่งค์ จริงซิคะ เราล้มไป เตียวให้เจ้ามิ่งค์พาเจ้าไปพบภูปริใจดีก็แล้วกัน
ได้จะพ่อ
- แถม ขอขอบคุณท่านทั้งสองมากที่ช่วยแนะนำให้ เราจะรีบไปพบภูปริใจดีเดี๋ยวนี้เลย
ไปกันเถอะมิ่งค์
- บรรยาย . . . แล้วเจ้ามิ่งค์ก็พาแถมไปยังถ้ำของภูปริใจดี เมื่อไปถึงก็พบกับภูปริใจดีและ
เล่าเรื่องที่มาขอความช่วยเหลือ ภูปริใจดีจึงส่งสารจึงตกลงที่จะพาแถมไปส่ง

ออกจากป่านี้ แต่มติใจมากที่จะได้กลับบ้าน และไม่ลืมที่จะกล่าวขอบคุณเจ้ามิ่งค์

- แต่ม เจ้ามิ่งค์เราขอยใจเจ้ามากนะ ถ้าไม่ได้เจ้าเราคงหลงอยู่ในป่าแห่งนี้ และอดตายแน่เลย
- มิ่งค์ ไม่ใช่ไร เราเป็นสัตว์เหมือนกัน มีอะไรที่เราจะช่วยเหลือกันได้ก็ควรจะช่วยกันไว้
- แต่ม เจ้าช่างมีน้ำใจดีจริงๆ กลับไปถึงบ้านเราจะต้องเล่าเรื่องทั้งหมด ให้พ่อ กับแม่ของเราฟัง และจะปฏิบัติตัวให้เหมือนกับเจ้า จะอาบน้ำทุกวัน เลือกกินอาหารที่ดีมีประโยชน์ และจะหมั่นออกกำลังกายให้แข็งแรงอยู่เสมอ
- มิ่งค์ ขอให้โชคดีนะ
- แต่ม ลาก่อนนะมิ่งค์ ถ้ามีโอกาสเราจะให้พ่อกับแม่พามาเยี่ยมเจ้าอีก
- กูปรีใจดี เรารีบไปกันเถอะ เดี่ยวจะมืดเสียก่อน และพ่อกับแม่ของเจ้าคงจะเป็นห่วงมาก

บรรยาย ... แล้วกูปรีใจดีก็พาแต่มมาลงที่ชายป่า และชี้บอกทางกลับบ้านให้แต่มแต่มจึงกล่าวขอบคุณกูปรีใจดีที่พามาลง แล้วรีบเดินทางกลับบ้านทันที แต่ก่อนที่จะถึงบ้านแต่มเดินผ่านสระน้ำแห่งหนึ่ง จึงแวะลงไปที่ริมสระซึ่งมีน้ำใสมาก เพื่อจะกินน้ำ แต่มเห็นเงาของตนเอง ที่มีรูปร่างอ้วน เนื้อตัวสกปรกมอมแมม ทำให้นึกถึงคำพูดของมิ่งค์ แต่มจึงลงไปอาบน้ำชำระร่างกายจนสะอาดหมดจด เมื่อขึ้นมาจากน้ำแล้วก็รู้สึกสดชื่น สบายตัวเป็นอย่างมาก

... ดังนั้น แต่มจึงรีบเดินทางกลับบ้าน ปรากฏว่าเมื่อถึงบ้าน พ่อกับแม่ซึ่งกำลังคอยแต่มอยู่ด้วยความเป็นห่วง เมื่อเห็นแต่มกลับมา และมีสภาพร่างกายที่สะอาดหมดจด ก็ดีใจมากจึงถามเรื่องราวจากแต่ม และแต่มก็เล่าเรื่องราวทั้งหมดให้พ่อกับแม่ฟัง

... เมื่อพ่อกับแม่รู้เรื่องที่เกิดขึ้นทั้งหมดแล้ว ก็ดีใจมากและกล่าวกับแต่มว่า

พ่อ โชคดีนะที่ลูกไปพบผู้ที่จิตใจดีงาม ลูกจึงปลอดภัยกลับมา

แม่ อีกอย่างหนึ่งที่ลูกทำดีก็คือ การที่ลูกรู้จักขอบคุณผู้ที่ให้ความช่วยเหลือ และนึกถึงพระคุณของเขาเหล่านั้น

แต่้ม   ต่อไปนี่   แต่้มก็จะทำตัวเป็นลูกที่ดีของพ่อกับแม่   จะเชื่อฟังคำกล่าวตักเตือน
ของพ่อแม่ตลอดไป

พ่อ, แม่   ดีมากจ๊ะลูก

บรรยาย   ...หลังจากนั้นเป็นต้นมา   แต่้มก็ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพ่อแม่เสมอมา   ตอนนี้
แต่้มเป็นลูกต้นตัวใหม่ที่ไม่อ้วน   ไม่สกปรกมอมแมม   แต่เป็นลูกต้นที่หน้าตาสดใส
ร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง   ทำให้พ่อแม่และเพื่อนๆรักและเอ็นดูโดยทั่วกัน

ดนตรี   .....

ภาคผนวก ค
แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการฟัง

แบบทดสอบ

(ชุดที่ 1)

ชื่อ..... เพศ.....
ชั้นประถมศึกษาปีที่..... โรงเรียน.....

คำสั่งให้นักเรียนขีดเครื่องหมาย x ทับตัวอักษร ก ข หรือ ค หน้าคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. ทำไมตัวของเหมียวจึงมีกลิ่นเหม็น
  - ก. ตัวเหมียวเป็นแผล
  - ข. เหมียวไม่ยอมอาบน้ำ
  - ค. ตัวเหมียวเน่า

2. รูปร่างของเหมียวเป็นอย่างไร
  - ก. สูงใหญ่
  - ข. ผอม
  - ค. อ้วนใหญ่

3. ถ้าวร่างกายเราสกปรกจะเป็นอย่างไร
  - ก. มีกลิ่นเหม็น
  - ข. ติดโรคได้ง่าย
  - ค. ถูกทั้ง ก และ ข

4. เมื่อเหมียวกลับบ้านพร้อมกับแม่ตักเดือนแล้วเหมียวทำอย่างไร
  - ก. ไปอาบน้ำ
  - ข. ไปกินอาหาร
  - ค. เดินออกจากบ้าน

5. ขณะที่เหมียวนอนหลับอยู่ใต้ต้นไม้มีใครมาแกล้งเหมียว
  - ก. ไก่ป่า
  - ข. กระต่าย
  - ค. ลิง

6. ผู้ที่แกล้งเหมียวทำอะไร
ก. เอากิ่งไม้ที่มีมดแดงโยนใส่ตัวเหมียว
ข. เอาไม้ขว้างใส่ตัวเหมียว
ค. เอาไม้แหย่ตัวเหมียว

7. เหมียวตกใจตื่นและวิ่งหนีไปพบและขอความช่วยเหลือจากใคร
ก. ช้าง
ข. ไก่ป่า
ค. กระท่าย

8. ทำไมกระท่ายจึงไม่เคยออกไปเล่นนอกป่าแห่งนี้
ก. เชื้อที่พ่อกับแม่ห้ามไว้
ข. เดินไกลๆไม่ไหว
ค. กลัวโดนทำร้าย

9. ทำอย่างไรร่างกายจึงจะสะอาด สวยงาม
ก. อาบน้ำทุกวัน
ข. ไม่เล่นสิ่งสกปรก
ค. ถูกทั้ง ก และ ข

10. เมื่อพ่อกับแม่ของกระท่ายรู้เรื่องของเหมียวแล้ว พ่อกับแม่ของกระท่ายทำอะไร
ก. พาเหมียวไปส่งออกจากป่า
ข. พาเหมียวไปหาช้างใจดี
ค. ให้กระท่ายพาเหมียวไปหาช้างใจดี

11. ช้างใจดีอาศัยอยู่ที่ใด
ก. ใต้ต้นไม้
ข. ในถ้ำ
ค. ในพุ่มไม้

12. ซ้างใจดีพาเหมียวไปส่งที่ไหน
  - ก. ที่บ้านของเหมียว
  - ข. ริมสระน้ำ
  - ค. ชายป่า

13. เมื่อเหมียวออกจากป่าแล้ว เหมียวตั้งใจไปที่สระน้ำทำไม
  - ก. อาบน้ำ
  - ข. กินน้ำ
  - ค. เล่นน้ำ

14. เหมียวเห็นร่างกายของตัวเองว่าอ้วน และสกปรกได้อย่างไร
  - ก. กระจายขอก
  - ข. เห็นเงาในน้ำ
  - ค. ซ้างใจดีบอก

15. เมื่อเหมียวกลับมาถึงบ้านพ่อกับแม่ทำอะไร
  - ก. ทำโทษเหมียว
  - ข. ตีใจที่เหมียวกลับมา
  - ค. ไล่เหมียวออกจากบ้าน

16. แม่ของเหมียวบอกว่า "เหมียวทำดี" เรื่องอะไร
  - ก. ขอบคนผู้ช่วยเหลือ
  - ข. เหมียวเก่งที่ออกจากป่าได้
  - ค. เหมียวช่วยเหลือผู้อื่น

17. หลังจากเหมียวออกจากป่ามาอยู่กับพ่อและแม่แล้ว เหมียวทำตัวอย่างไร
  - ก. ชอบเที่ยวเล่นนอกบ้านเหมือนเดิม
  - ข. ทำตัวดี และเชื่อฟังพ่อแม่
  - ค. ชอบเล่นดินเล่นทราย

18. ผู้ที่มีส่วนทำให้เหมียวกลับใจได้มากที่สุดคือใคร
- ก. ลิง 2 ตัวในป่า
  - ข. ไก่ป่า
  - ค. กระต่าย
19. ผู้ที่นักเรียนควรเอาเป็นตัวอย่างมากที่สุดคือใคร
- ก. กระต่าย
  - ข. ลิง 2 ตัว
  - ค. ไก่ป่า
20. เหมียวเป็นที่รักของพ่อแม่และเพื่อนๆ เพราะอะไร
- ก. ทำตามคำสั่งสอนของพ่อแม่
  - ข. รักษาความสะอาดร่างกายอยู่เสมอ
  - ค. แบ่งของกินและของเล่นให้เพื่อน

แบบทดสอบ

(ชุดที่ 2)

ชื่อ..... เพศ.....
ชั้นประถมศึกษาปีที่..... โรงเรียน.....

คำสั่ง ให้นักเรียนขีดเครื่องหมาย x กับตัวอักษร ก ข หรือ ค หน้าคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

- ทำไมตัวของแด้มจึงมีกลิ่นเหม็น
  - ตัวแด้มเป็นแมลง
  - แด้มไม่ยอมอาบน้ำ
  - ตัวแด้มเน่า
- รูปร่างของแด้มเป็นอย่างไร
  - สูงใหญ่
  - ผอม
  - อ้วนใหญ่
- ถ้าร่างกายเราสกปรกจะเป็นอย่างไร
  - มีกลิ่นเหม็น
  - ติดโรคได้ง่าย
  - ถูกทั้ง ก และ ข
- เมื่อแด้มกลับมาบ้านพร้อมกับแม่ด้กเดือนแล้วแด้มทำอะไร
  - ไปอาบน้ำ
  - ไปกินอาหาร
  - เดินออกจากบ้าน
- ขณะที่แด้มนอนหลับอยู่ใต้ต้นไม้มีใครมาแกลงแด้ม
  - ละมั่ง
  - มิงค์
  - บีเวอร์

6. ผู้ที่แกล้งแค้นทำอย่างไร
  - ก. เอากิ่งไม้ที่มีมดแดงโยนใส่ตัวแค้น
  - ข. เอาไม้ขว้างใส่ตัวแค้น
  - ค. เอาไม้หย่อนตัวแค้น

7. แค้นตกใจตื่นและวิ่งหนีไปพบและขอความช่วยเหลือจากใคร
  - ก. ช้าง
  - ข. ละมั่ง
  - ค. มิ้งค์

8. ทำไมมิ่งค์จึงไม่เคยออกไปเล่นนอกป่าแห่งนี้
  - ก. เชื่อที่พ่อกับแม่ห้ามไว้
  - ข. เดินไกลๆไม่ไหว
  - ค. กลัวโดนทำร้าย

9. ทำอย่างไรร่างกายจึงจะสะอาด สวยงาม
  - ก. อาบน้ำทุกวัน
  - ข. ไม่เล่นสิ่งสกปรก
  - ค. ถูกทั้ง ก และ ข

10. เมื่อพ่อกับแม่ของมิ่งค์รู้เรื่องของแค้นแล้ว พ่อกับแม่ของมิ่งค์ทำอย่างไร
  - ก. พาแค้นไปส่งออกจากป่า
  - ข. พาแค้นไปหาภูปริใจดี
  - ค. ให้มิ่งค์พาแค้นไปหาภูปริใจดี

11. ภูปริใจดีอาศัยอยู่ที่ใด
  - ก. ใต้ต้นไม้
  - ข. ในถ้ำ
  - ค. ในพุ่มไม้

12. กุปรีใจตีพามาต้มไปส่งที่ไหน
  - ก. ที่บ้านของแถม
  - ข. ริมสระน้ำ
  - ค. ชายป่า

13. เมื่อแถมออกจากป่าแล้ว แถมตั้งใจไปที่สระน้ำทำไม
  - ก. อาบน้ำ
  - ข. กินน้ำ
  - ค. เล่นน้ำ

14. แถมเห็นร่างกายของตัวเองว่าอ้วน และสกลปรกได้อย่างไร
  - ก. มิ่งค้บอก
  - ข. เห็นเงาในน้ำ
  - ค. กุปรีใจตีบอก

15. เมื่อแถมกลับมาถึงบ้านพ่อกับแม่ทำอย่างไร
  - ก. ทำโทษแถม
  - ข. ตีใจที่แถมกลับมา
  - ค. ไล่แถมออกจากบ้าน

16. แม่ของแถมบอกว่า“แถมทำดี” เรื่องอะไร
  - ก. ชอบคนผู้ที่ช่วยเหลือ
  - ข. แถมเก่งที่ออกจากป่าได้
  - ค. แถมช่วยเหลือผู้อื่น

17. หลังจากแถมออกจากป่ามาอยู่กับพ่อและแม่แล้ว แถมทำตัวอย่างไร
  - ก. ชอบเที่ยวเล่นนอกบ้านเหมือนเดิม
  - ข. ทำตัวดี และเชื่อฟังพ่อแม่
  - ค. ชอบเล่นดินเล่นทราย

18. ผู้ที่มีส่วนทำให้แค้นกลับใจได้มากที่สุดคือใคร
- ก. บีเวอร์ 2 ตัวในป่า
  - ข. ละมั่ง
  - ค. มิงค์
19. ผู้ที่นักเรียนควรเอาเป็นตัวอย่างมากที่สุดคือใคร
- ก. มิงค์
  - ข. บีเวอร์ 2 ตัว
  - ค. ละมั่ง
20. แค้นเป็นที่รักของพ่อแม่และเพื่อนๆ เพราะอะไร
- ก. ทำตามคำสั่งสอนของพ่อแม่
  - ข. รักษาความสะอาดร่างกายอยู่เสมอ
  - ค. แบ่งของกินและของเล่นให้เพื่อน

ภาคผนวก ง
ตารางแสดงการวิเคราะห์แบบทดสอบ

ตาราง แสดงการวิเคราะห์ดัชนีความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ

ข้อ	P_H	P_L	$P_H + P_L$	$P_H - P_L$	p	r
1.	9	7	16	2	.80	.20
2.	10	6	16	4	.80	.40
3.	10	2	12	8	.60	.80
4.	9	4	13	5	.65	.50
5.	4	2	6	2	.30	.20
6.	9	4	13	5	.65	.50
7.	6	2	8	4	.40	.40
8.	10	6	16	4	.80	.40
9.	10	2	12	8	.60	.80
10.	10	2	12	8	.60	.80
11.	10	3	13	7	.65	.70
12.	9	2	11	7	.55	.70
13.	5	0	5	5	.25	.50
14.	10	6	16	4	.80	.40
15.	10	6	16	4	.80	.40
16.	10	5	15	5	.75	.50
17.	10	6	16	4	.80	.40
18.	10	4	14	6	.70	.60
19.	10	5	15	5	.75	.50
20.	6	1	7	5	.35	.50

ตาราง แสดงคะแนนที่นำมาหาความยากง่ายและอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์เพื่อหาความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบ

คนที่	X	X ²	คนที่	X	X ²
1	14	196	21	6	36
2	3	9	22	16	256
3	9	81	23	9	81
4	8	64	24	13	169
5	18	324	25	17	289
6	10	100	26	10	100
7	16	256	27	6	36
8	15	225	28	10	100
9	17	289	29	14	196
10	15	225	30	16	256
11	18	324	31	17	289
12	6	36	32	12	144
13	18	324	33	18	324
14	16	256	34	10	100
15	19	361	35	18	324
16	9	81	36	17	289
17	17	289	37	16	256
18	14	196	38	9	81
19	16	256	39	14	196
20	10	100	40	15	225
			รวม	531	7739

ข้อ	p	q	pq
1.	.76	.24	.18
2.	.80	.20	.16
3.	.60	.40	.24
4.	.70	.30	.21
5.	.35	.65	.23
6.	.75	.25	.19
7.	.43	.57	.25
8.	.80	.20	.16
9.	.56	.44	.25
10.	.66	.34	.22
11.	.75	.25	.19
12.	.56	.44	.25
13.	.33	.67	.22
14.	.66	.34	.22
15.	.75	.25	.19
16.	.80	.20	.16
17.	.80	.20	.16
18.	.80	.20	.16
19.	.80	.20	.16
20.	.55	.45	.25
รวม			4.05

หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยคำนวณจากสูตร KR - 20 ของ คูเตอร์
ริชาร์ดสัน (บุญธรรม กิจปริดาปริสุทธิ, 2531)

$$\text{สูตร 20 } r_{kk} = k/k-1 [1 - (\sum pq/S^2)]$$

เมื่อ k = จำนวนข้อสอบทั้งหมด
 p = สัดส่วนของผู้ตอบถูกจากผู้ตอบทั้งหมด
 q = สัดส่วนของผู้ตอบผิด คือ $1 - p$
 S^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวม

$$\begin{aligned} S^2 &= n(\sum X^2) - (\sum X)^2 / n(n-1) \\ &= 40(7739) - (531)^2 / 40(40-1) \\ &= 17.70 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} 20 r_{kk} &= 20 / (20-1) [1 - (4.05/17.70)] \\ &= 0.81 \end{aligned}$$

ประวัติผู้วิจัย

นายสนธิ แยมเกษร เกิดเมื่อวันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2503 ที่จังหวัดราชบุรี จบการศึกษาปริญญาครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกเทคโนโลยีทางการศึกษาจากวิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี เข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2532 ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 4 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

